

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1092/2025
16.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Гордане Којић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Оливера Мустафића и др., због кривичног дела трговина људима из члана 388. став 6. у вези става 1. КЗ и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљене Егзоне Татари-адвоката Наташе Станковић Ђокић, браниоца окривљеног Оливера Мустафића-адвоката Петра Драшковића, браниоца окривљеног Зорана Барјамовића-адвоката Далибора Лазовића и бранилаца окривљеног Данијела Здравковића-адвоката Александре Станојевић и Николе Булића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.117/22 од 23.12.2024. године, исправљена решењем К.бр.117/22 од 05.02.2025.године и Апелационог суда у Нишу Кж1 165/25 од 15.05.2025.године, у седници већа одржаној дана 16.10.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Егзоне Татари-адвоката Наташе Станковић Ђокић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.117/22 од 23.12.2024.године, исправљена решењем К.бр. 117/22 од 05.02.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 165/25 од 15.05.2025.године.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољени, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Барјамовића-адвоката Далибора Лазовића и бранилаца окривљеног Данијела Здравковића-адвоката Александре Станојевић и Николе Булића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.117/22 од 23.12.2024.године, исправљена решењем К.бр.117/22 од 05.02.2025.године и Апелационог суда у Нишу Кж1 165/25 од 15.05.2025.године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Оливера Мустафића-адвоката Петра Драшковића поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.117/22 од 23.12.2024.године, исправљена решењем К.бр. 117/22 од 05.02.2025.године и Апелационог суда у Нишу Кж1 165/25 од 15.05.2025.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К.бр.117/22 од 23.12.2024.године, која је исправљена решењем тог суда К.бр. 117/22 од 05.02.2025.године, окривљени Оливер Мустафић, окривљени Зоран Барјамовић, окривљена Даница Барјамовић и окривљени Данијел Здравковић су оглашени кривим да су извршили кривично дело трговина људима из члана 388 став 6. у вези става 1. КЗ, а окривљена Егзона Татари кривично дело трговина људима из члана 388. став 6. у вези става 1. КЗ у стицају са кривичним делом силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ у вези члана 60. КЗ, па је суд окривљеној Егзони Татари за извршено кривично дело трговина људима из члана 388. став 6. у вези става 1. КЗ утврдио казну затвора у трајању од 8 година, за кривично дело силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ утврдио казну затвора у трајању од 5 година и осудио је на јединствену казну затвора у трајању од 12 година и 6 месеци, окривљеног Оливера Мустафића на казну затвора у трајању од 13 година и 6 месеци, окривљеног Зорана Барјамовића на казну затвора у трајању од 13 година, окривљену Даницу Барјамовић на казну затвора у трајању од 6 година, окривљеног Данијела Здравковића на казну затвора у трајању од 8 година, у које казне се окривљенима, осим окривљеном Данијелу Здравковићу, има урачунати време проведено у притвору почев од 22.03.2023. године, па до упућивања окривљених у завод за извршење кривичних санкција, а које ће издржати по правноснажности пресуде.

Истом пресудом оштећена АА је упућена да имовинскоправни захтев може остварити у парничном поступку. Окривљени су обавезани да суду на име паушала плате износе од по 25.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, као и да суду, ВЈТ у Нишу и оштећеној плате трошкове кривичног поступка о којима ће бити одлучено посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 165/25 од 15.05.2025.године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Нишу, оптужене Егзону Татари и њеног браниоца, оптужене Данице Барјамовић и њених бранилаца, оптуженог Зорана Барјамовића и његовог браниоца, браниоца оптуженог Оливера Мустафића и бранилаца оптуженог Данијела Здравковића и потврђена пресуда Вишег суда у Нишу К. бр.117/22 од 23.12.2024. године, која је исправљена решењем тог суда К. бр.117/22 од 05.02.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости су поднели:

-бранилац окривљене Егзоне Татари, адвокат Наташа Станковић Ђокић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, преиначи побијане пресуде и окривљену Егзону Татари ослободи од оптужбе или да укине побијане пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

- бранилац окривљеног Оливера Мустафића, адвокат Петар Драшковић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, преиначи побијане пресуде у погледу кривичне санкције и окривљеном

Оливеру Мустафићу изрекне казну затвора у трајању од десет година и шест месеци или да окривљеног огласи кривим да је извршио предметно кривично дело, али не као припадник групе и изрекне му казну затвора у трајању од седам година или да га огласи кривим за извршење кривичног дела посредовање у проституцији из члана 184. став 1. КЗ и изрекне му казну затвора у трајању од три године и шест месеци и новчану казну у износу од 100.000,00 динара.

- бранилац окривљеног Зорана Барјамовића-адвокат Далибор Лазовић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, преиначи побијане пресуде и окривљеног Зорана Барјамовића ослободи од оптужбе или укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

- браниоци окривљеног Данијела Здравковића-адвокати Александра Станојевић и Никола Булић, без формалног означавања која одредба закона је повређена, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, преиначи побијане пресуде и окривљеног Данијела Здравковића ослободи од оптужбе или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је примерке захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Егзоне Татари-адвоката Наташе Станковић Ђокић, браниоца окривљеног Оливера Мустафића-адвоката Петра Драшковића, браниоца окривљеног Зорана Барјамовића-адвоката Далибора Лазовића и бранилаца окривљеног Данијела Здравковића-адвоката Александре Станојевић и Николе Булића, доставио Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Егзоне Татари-адвоката Наташе Станковић Ђокић је неоснован.

Наведени бранилац у захтеву за заштиту законитости указује на повреду закона из члана 439. став 1. ЗКП и истиче да су ожалбене пресуде засноване на неправилно примењеном кривичном закону, јер из чињеничног описа радњи не произилазе сва битна обележја кривичних дела, изрека пресуде не садржи ни субјективне ни објективне елементе кривичних дела за која је оглашена кривом, нити којим конкретним радњама је извршила кривична дела, односно да ли је окривљена предметно кривично дело извршила са умишљајем, те да ли постоји кривица у смислу члана 22 КЗ.

Одредбом члана 178. став 1. КЗ је прописано да ко принуди другог на обљубу или са њом изједначен чин, употребом силе или претњом да ће непосредно напасти на живот или тело тог или њему блиског лица, казниће се затвором од 5 до 12 година, док је ставом 3. истог члана прописано да ако је услед дела из става 1. овог члана наступила тешка телесна повреда лица према којем је дело извршено или ако је дело извршено од стране више лица или на нарочито свиреп или нарочито

понижавајући начин или према малолетнику или је дело имало за последицу трудноћу, учинилац ће се казнити затвором од 5 до 12 година.

Одредбом члана 388. став 1. КЗ је прописано да ко силом или претњом, довођењем у заблуду или одржавањем у заблуди, злоупотребом овлашћења, поверења, односа зависности, тешких прилика другог, задржавањем личних исправа или давањем или примањем новца или друге користи, врбује, превози, пребацује, предаје, продаје, купује, посредује у продаји, сакрива или држи друго лице, а у циљу експлоатације његовог рада, принудног рада, вршења кривичних дела, проституције или друге врсте сексуалне експлоатације, просјачења, употребе у порнографске сврхе, успостављања ропског или њему сличног односа, ради одузимања органа или дела тела или ради коришћења у оружаним сукобима, казниће се затвором од 3 до 12 година. Ставом 6. истог члана је прописано да ко се бави вршењем кривичног дела из става 1. овог члана или је дело извршено од стране групе, казниће се затвором од најмање 5 година.

Изреком пресуде Вишег суда у Нишу К. бр.117/22 од 23.12.2024. године, која је исправљена решењем тог суда К. бр.117/22 од 05.02.2025. године, окривљена Егзона Татари је оглашена кривом „да се у периоду од почетка априла месеца 2021 године до 20. 08. 2021. године, на територијама општина Алексинац и Меровина, у урачунљивом стању, повезала у групу са окривљенима Оливером Мустафићем, Зораном Барјамовићем, Даницом Барјамовић и Данијелом Здравковић, ради трајног вршења кривичног дела трговина људима из члана 388. став 6. у вези става 1. Кривичног законика, тако што су силом, претњама и довођењем у заблуду, врбовали, држали и продали оштећену АА из ..., у циљу проституције и друге сексуалне експлоатације, на тај начин што је ...окр. Егзона Татари тукла оштећену када је покушала да изађе из куће и када је одбијала да пружа сексуалне услуге, тако што је ударала рукама, шутирала ногама и поливала хладном водом, док су јој окр. Зоран Барјамовић и окр. Оливер Мустафић стално упућивали претње да ће да је убију и да је се реше уколико не ради шта јој кажу, због чега је оштећена морала да пружа сексуалне услуге лицима која су они проналазили, у комбију, аутомобилима корисника и хотелу ... у Алексинцу....да би по повратку у Алексинац, након што је оштећена сишла у подрум куће у ул. ... бр. ..., окр. Егзона Татари сишла за њом, заједно са малолетном ББ, рођеном 2006. године, у односу на коју је раздвојен кривични поступак, и силом је принудила на чин изједначен са обљубом на нарочито свиреп начин тако што је мал. ББ држала оштећену за руке, док јој је осум. Егзона Татари дршку од метле гурала у вагину, све док оштећена није почела да крвари... свесни свог дела, његове забрањености и хтели његово извршење“.

Имајући у виду наведено, по оцени Врховног суда, из изреке правноснажне пресуде Вишег суда у Нишу К. бр.117/22 од 23.12.2024. године, која је исправљена решењем тог суда К. бр.117/22 од 05.02.2025. године, произилазе сва законска обележја кривичних дела трговина људима из члана 388. став 6. у вези става 1. КЗ и силовање из члана 178 став 3. у вези става 1. у вези члана 60. КЗ, која се односе на радње окривљене Егзоне Татари и то како објективна, односно да се окривљена повезала у групу са другим окривљенима ради трајног вршења кривичног дела трговина људима из члана 388. став 6. у вези става 1. КЗ, тако што су силом, претњама и довођењем у заблуду, врбовали, држали и продали оштећену АА, у циљу проституције и друге сексуалне експлоатације и да је оштећену силом принудила на чин изједначен са обљубом на нарочито свиреп начин, као и субјективна обележја, односно да је окривљена Егзони

Татари поступала у стању урачунљивости, свесна својих дела, њихове забрањености и хтела њихово извршење.

Имајући у виду наведено, наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Егзони Татари, којима се истиче да се у радњама окривљене не стичу елементи кривичних дела трговина људима из члана 388. став 6. у вези става 1. КЗ и силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ, односно да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени су као неосновани.

У осталом делу захтева за заштиту законитости бранилац окривљене Егзоне Татари, адвокат Наташа Станковић Ђокић истиче да током поступка није изведен нити један доказ који би указао да је окривљена извршила кривична дела која су јој стављена на терет. Везано за кривично дело силовање из члана 178. став 3. КЗ, једини доказ представља исказ оштећене, а суд у пресуди није дао образложење који од више различитих исказа оштећене је прихватио и на истом засновао осуђују пресуду, те нема непосредних очевидаца силовања. У прилог наводима да није дошло до силовања оштећене, бранилац окривљене Егзоне Татари истиче да на основу налаза и мишљења судских вештака произилази да код оштећене није било трагова повреда.

Везано за кривично дело трговина људима из члана 388. став 6. КЗ, бранилац окривљене истиче да чињеница да је окривљена живела у ванбрачној заједници са другим окривљеним не може бити довољна да се донесе закључак да је кривично дело извршила у саставу групе. Поред тога, сви испитани сведоци су се изјаснили да не познају окривљену, односно да иста није препозната као актер било какве наводне групе, што јасно указује на изостанак било какве повезаности окривљене са радњама извршења предметног кривичног дела. Даље, захтевом се указује да пресуде не садрже разлоге о битним чињеницама у погледу времена, начина, средства и наступеле последице извршења овог кривичног дела, оспорава се закључивање суда и дате разлоге у погледу постојања и припадања групи те се у захтеву заузима став да је изостало образложење постојања било које инкриминисане радње на страни окривљене, те да нижестепени судови нису правилно и потпуно утврдили чињенично стање да би се на основу истог могла засновати осуђујућа пресуда.

По оцени Врховног суда, оваквим наводима бранилац окривљене Егзоне Татари, адвокат Наташа Станковић Ђокић у овом делу захтева суштински оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, односно истиче повреду закона из члана 440 ЗКП, полемичући са чињеницама утврђеним у правоснажним пресудама и указујући на погрешну оцену доказа од стране нижестепенских судова.

У осталом делу захтева бранилац окривљене Егзоне Татари, адвокат Наташа Станковић Ђокић указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2. ЗКП, јер су изреке пресуда неразумљиве и противречне саме себи и разлозима пресуда и не садрже разлоге о битним чињеницама у погледу времена извршења. Бранилац окривљене указује и на повреду закона из члана 16. став 2. ЗКП, јер суд није непристрасно оценио изведене доказе и није на основу истих са једнаком пажњом утврдио чињенице које терете или иду у корист окривљене, те није пресуде засновао само на чињеницама у чију извесност је уверен.

Бранилац окривљене је посебно истакла чињеницу да је суд као отежавајуће околност узео чињеницу да је оштећена лице које функционише на нивоу горње границе лаке менталне ретардације, те да је суд донео одлуку којом је изречена драконска казна окривљеној која је жена, домаћица, мајка четворо деце, чиме у суштини бранилац указује на повреду одредбе члана 441 став 1 ЗКП.

Како повреде закона из члана 16. став 2., 368 став 1. тачка 11), 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) и 440. и 441. став 1. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то се Врховни суд у оцену изнетих навода, није ни упуштао.

Бранилац окривљеног Зорана Барјамовића-адвокат Далибор Лазовић у захтеву за заштиту законитости истиче да током поступка није доказано да је окривљени Зоран Барјамовић предузео било коју радњу у циљу експлоатације оштећене, а што је кључан елемент овог кривичног дела из члана 388. став 6. КЗ. По оцени браниоца, наведено кривично дело подразумева сложене и организоване криминалне радње које укључују мрежу посредника, финансијску корист и експлоатацију жртве, а у конкретном случају се евентуално радило о индивидуалним радњама окривљених, које не испуњавају услове за постојање наведеног кривичног дела, те нема доказа да је оштећена трпела присилу, ограничење слободе кретања или психолошку доминацију од стране окривљеног Зорана Барјамовића, нити да је код окривљеног постојала свест да кривично дело чини у саставу групе. Бранилац још наводи да се осуђујуће пресуде заснивају на исказима оштећене, која је током поступка седам пута мењала своје исказе, што указује на проблем са казивањем истине и поузданости њених навода, а судови нису у образложењу дали довољно разлога везано за мишљење вештака који су указали на когнитивне и психолошке факторе који су могли утицати на њене исказе. С друге стране, окривљени ВВ је променио свој исказ на штету окривљеног Барјамовића из разлога што је закључио споразум о признању кривице и добио мању казну, а сведок ГГ из разлога што је страховао да уколико не терети окривљеног Барјамовића, да би и он могао бити оптужен за извршење предметног кривичног дела, док из исказа осталих сведока оптужбе не произилази да је окривљени Барјамовић предузео било коју радњу описану у изреци пресуде.

У захтеву се наводи да је одбрана предлагала да се издвоје као незаконити докази записници о испитивању сведока ГГ од 4.8.2022. и 18.8.2022. године дати пред ВЈТ у Нишу као и записник о испитивању сведока ДД пред ВЈТ у Нишу од 18.8.2022. године, чиме је формално указано на битну повреду из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП. Међутим, бранилац у захтеву образлаже наведену повреду наводима да изражава сумњу у истинитост исказа наведених сведока, чиме суштински оспорава оцену наведених доказа од стране суда и закључке у погледу правилности чињеница утврђених из наведених исказа.

Овакви наводи браниоца окривљеног Зорана Барјамовића-адвоката Далибора Лазовића, по налажењу овог суда, представљају оспоравање чињеничног стања утврђеног правоснажним одлукама и оцене доказа од стране нижестепених судова, чиме бранилац суштински указује на повреду закона из члана 440. став 1. ЗКП.

Бранилац окривљеног Зорана Барјамовића-адвокат Далибор Лазовић затим указује на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, која представља законом дозвољени разлог за подношење захтева за заштиту законитости, наводима да је првостепени суд повредио одредбу члана 54. став 3. КЗ, доносећи одлуку о кривичној санкцији, јер је узео у обзир отежавајуће околности на страни окривљеног, које није ваљано образложио везано за чињеницу да је окривљени кривично дело извршио у саставу групе, због чега је окривљени добио високу затворску казну од чак тринаест година. На овај начин бранилац окривљеног суштински указује на повреду закона из члана 441. став 1. КЗ, јер суд није правилно одмерио казну с обзиром на чињенице које утичу да казна буде већа или мања.

У осталом делу захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног Зорана Барјамовића-адвокат Далибор Лазовић указује на повреде закона из члана 438 став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2. ЗКП, наводима да су изреке пресуда неразумљиве и противречне саме себи и разлозима пресуда и не садрже разлоге о битним чињеницама, као и на повреду закона из члана 395. ЗКП, из разлога што је првостепени суд неосновано одбио да изведе доказе предложене од стране одбране.

Како повреде одредби чланова 395., 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2), 440. и 441. став 1. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног Зорана Барјамовића-адвоката Далибора Лазовића оценио недозвољеним.

Браниоци окривљеног Данијела Здравковића-адвокати Александра Станојевић и Никола Булић у захтеву за заштиту законитости истичу да се побијане пресуде не заснивају на јасним и недвосмислено утврђеним чињеницама, већ на недопустивим претпоставкама као и на доказима који се у конкретном случају не могу прихватити. Свој став браниоци образлажу наводима да током доказног поступка нису утврђене околности које би указале на било какву повезаност окривљеног Данијела Здравковића са осталим окривљенима и да су побијане пресуде засноване на спорним доказима и то најпре на исказу окривљеног ВВ, који је тек након измене претходно датог исказа приступио закључењу споразума о признању кривице са тужилаштвом, што говори да измена његовог исказа није била резултат слободног сећања, већ намере да се постигне што повољнији положај у кривичном процесу, затим на исказу сведока ЋЋ, рођеног брата окривљеног ВВ, који је имао директан мотив да свој исказ усмери у правцу који би његовом брату обезбедио што повољнији положај у кривичном поступку, на форензичкој документацији која се односи на препознавање лица од стране сведока извршеног дана 22. 09. 2022. године, тако што је идентификација вршена на основу фотографије окривљеног старе више од седам година, и на исказу оштећене која је током поступка више пута мењала своје исказе, који су међусобно контрадикторни, нелогични и непотпуни. Браниоци окривљеног су нарочито истакли чињеницу да из исказа окривљених Оливера Мустафића и Зорана Барјамовића, који су имали централне улоге у овом кривичном поступку, не произилази било каква повезаност са окривљеним Данијелом Здравковићем, већ су напротив били изричит да не познају окривљеног Данијела Здравковића, нити постоји било какав доказ да је оштећена икада боравила у његовој кући.

Овакви наводи бранилаца окривљеног Данијела Здравковића, адвоката Александра Станојевића и Николе Булић по налажењу овог суда, представљају оспоравање чињеничног стања утврђеног правоснажним одлукама и оцене доказа од стране нижестепених судова, чиме браниоци суштински указују на повреду закона из члана 440. став 1. ЗКП.

Браниоци окривљеног Данијела Здравковића, адвокати Александра Станојевић и Никола Булић у осталом делу захтева истичу повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. ЗКП, јер су изреке пресуда неразумљиве и противречне саме себи и разложима пресуда и не садрже разлоге о битним чињеницама, као и на повреду закона из члана 395. ЗКП, из разлога што је првостепени суд неосновано одбио да изведе доказе предложене од стране одбране, и то да се испитају сведоци ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ и КК. Браниоци су указали и на повреду закона из члана 460. став 1. ЗКП, са образложењем да се другостепени суд у својој одлуци уопште није бавио жалбеним наводима одбране изјављеним против првостепене пресуде.

Браниоци окривљеног Данијела Здравковића, адвокати Александра Станојевић и Никола Булић у захтеву указују на то да је првостепени суд као отежавајућу околност на страни окривљеног узео психичко здравље оштећене, са неоснованим образложењем да је окривљени могао да препозна у каквом менталном стању се налази оштећена, чиме браниоци суштински указују на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Имајући у виду да повреде закона из члана 395., 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2), 440., 441. став 1. и 460. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозволjeno подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Данијела Здравковића-адвоката Александра Станојевића и Николе Булића оценио недозвољеним.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Оливера Мустафића, адвоката Петра Драшковића је неблаговремен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је окривљеном Оливеру Мустафићу пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 165/25 од 15.05.2025.године достављена дана 19.06.2025.године, а да је његов бранилац, адвокат

Петар Драшковић предао суду захтев за заштиту законитости дана 27.07.2025. године, препорученом пошиљком РЕ ... РС, а што произилази из службеног печата Врховног суда, дакле након протеча рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Оливера Мустафића, адвоката Петра Драшковића одбацио као неблаговремен, јер је поднет након законом прописаног рока.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, члана 487. став 1. тачка 1) у вези члана 485. став 4. ЗКП, члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић